ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ. ergo etiaȝ data negligētia ſuffraganeoꝝ nō pōt illos punire. quia ꝑ illud ꝟ. nullum excludit iuriſdictio mediata ⁊ imediata. item ꝓncipalis ⁊ acceſſoria. ¶ Scđo no. ex glo. ꝙ ꝟ. relaxes ꝓprie ſumptū ꝓſuponit validitatem actus. ſ. vbi ex materia ſubiecta apparet ꝙ actus eſt nullus tunc refert ad factū. ſimile no. j. vt lit. nō ꝯteſ. in. c. accedens. el. j. in ꝟ. caſſauimus. vbi bo. gl. ¶ Tertio no. ex glo. ꝙ ꝓſuppoſito ꝙ correctio primo loco ſpectat ad abbatē tamē ſi epūs ante negligentiaȝ tulit excōicationē in ſubditos abbatis tenet excōicatio licet ſit iniuſta. ⁊ dȝ relaxari ſine difficultate. et h̄ colligit ex ſecūdo intellectu gl. qui tñ nō videt placere do. An. qꝛ aut ex ꝯſuetudine ꝓmo loco ſpectat ad abbatē. ⁊ tunc nō debet tenere ſnia epi añ negligentiā. ar. d. §. exceſſus. ⁊ no. h̄ dictū. aut loqmur ꝙ de iure cōi ſpectabat ad iſtū abbatē. ⁊ tunc debuiſſet relaxare iſtā ſniaȝ. ⁊ videt i h̄ tenere opi. cōmunē ꝙ eps poſſit ꝓcedere ꝯtra monachos nō expectata negligentia abbatis. ſed ego teneo opi. glo. vt dixi in iuribus ſuperius alle.

His quibus. Ordinariuſ cui cōpetit abſoluere ab excōicatione pōt alijs abſolutionem demandare. ¶ No. ꝓmo ꝙ poteſtas abſoluēdi ab excōicatione eſt delegabilis ꝑ habentē poteſtatem ordinariā. ⁊ licet iſte tex. loquat in abſolutione ab excōicatione lata a canone ſiqs ſuadente. xvij. q. iiij. tamen idem ⁊ fortius eſt dicendū in alijs excōicationibus. ar. in. c. cum dilecta. ō cōfir. vti. vel inuti. ⁊ in. l. illud. ff. ad. l. aqui. ¶ Scđo no. ar. ꝙ ſacerdos parochialis poteſt cōmittere alicui ꝓſbytero vt audiat cōfeſſionē ſubditi ſui ⁊ illū abſoluat. ¶ Tertio no. ꝙ nuduȝ miniſteriū eſt delegabile ꝑ ordinariū. quid in delegato. dic vt in glo. Et no. ꝙ delegant h̄ ea que cōpetunt ex officio nobili. ⁊ ſic videt poſſe colligi ar. ꝙ cauſe meri imperij poſſūt delegari de iure canonico. nā ſicut excōicatio qñqȝ eſt meri qñqȝ eſt mixti imperij. vt dixi. ſ. c. c. paſtoralis. ita ⁊ abſolutio. nam par poteſtas eſt in ligādo. ⁊ in ſoluendo. de pe. di. j. verbū. ¶ In glo. no. primo ex hac glo. ⁊ tene menti qꝛ neſcio alibi ꝙ nudum miniſteriū cōpetens alicui ex priuilegio ē delegabile per priuilegiatū. licet ergo priuilegiū non excedat ꝑſonam priuilegiati. vt in. c. ſanc. de ꝓuil. et. vij. q. j. quia frater. ⁊ in regula priuilegiū perſonale. de re. iur. li. vj. tamen cum per cōmiſſionem non cōmittitur alteri preiudiciū cum cōmiſſarius gerat vices delegantis. ita ꝙ ipſe delegans videt facere. vt regula qui per alium. de re. iur. li. vj. nō debet iſte prohiberi quo minus poſſit ſubdelegare. ⁊ hanc opi. ſequitur Jo. an. ⁊ dicit eam ſeruari in practica. ¶ Secundo no. ex fi. glo. ꝙ delegatus poteſt cōmittere abſolutionem dūmodo ipſe habeat iuriſditionem. puta quia fuit delegatus in cauſa qua tulit excōicationeȝ. ſecus aūt vbi ſibi fuiſſet delegata nuda dumtaxat poteſtas abſoluendi. et ſic loquit. c. fi. §. vlt. ſ. de offi. dele.

¶ De officio iudicis. Rrica.

¶ Supra viſum eſt de officijs ſingulariū dignitatū ⁊ ſingulariū iudicū nūc cōgruo ordine ſubijcit indeterminate de quodaȝ officio qđ eſt ordinario et delegato cōmune ⁊c.

Ex litteris. Ad officiū iudicis etiaȝ delegati ſpectat ꝓuidere aduocatuȝ parti que non pōt habere. ⁊ poterit dare domeſticū. Cōmunis diuiſio. ſcđa ibi mandamus. ¶ No. primo ꝙ monaſteriū pōt agere ꝓ rebus ⁊ iuribus monaſterij ſibi ſubiectis. h̄ eñ cōtendebat ſup qbuſdam poſſeſſionib⁹ monaſterij ſancti Petri qđ quidē moaſteriū imediate pleno iure ꝑtinebat ad monaſteriū foſſe noue. vt patet in antiqua. ſic eñ epūs agit ꝓ eccłia ſibi ſubiecta. vt in. c. fi. de ſucceſ. ab inteſ. ⁊ bo. tex. in. l. ſancim⁹. C. ō ſacroſan. ec. q qdā tex. videt lati⁹ ꝓuidē ꝙȝ. d. c. fi. qꝛ i. c. fi. tex. loqtur cū eccłia iferioꝛ vacat. ſ. l. ſācim⁹. loqt etiā ſi nō vacat. nā quēadmodū dicim⁹ i epō idē in ꝓlato inferiori dicēdū vt poſſit agere ꝓ eccleſijs ſibi ſubiectis. ad qđ fac. de. j. ō reſcrip. ¶ Scđo no. ꝙ ps ñ dȝ cōpelli ad rñdendū ſi nō habet aduocatū. ad qđ vide bo. tex. cū glo. in. c. j. vt lit. nō ꝯteſ. ⁊ pōt qs implorare officiū iudicis vt ꝓuideat ſibi non valenti habere aduocatū. ⁊ h̄ ꝓcedit nō ſolū in ordinario vt quidā dixerūt. ſed etiā in delegato. qđ apte ꝓbatur in iſta lr̄a veſtrū ſup h̄ implorādo officiū ⁊c. iuncta ſupraſcriptione. nā h̄ cā erat corā delegatis. de quibus in ſupraſcriptione. facit qđ in ſiñ habet in c. ſi annū. de iudi. li. vj. ⁊ in h̄ hec decre. facit ad ti. ¶ No. tertio ibi frater. S. cauenſis monachus ꝙ monachus pōt eſſe in iudicio ꝓ monaſterio. intelligo de mandato abbatis ⁊ capituli ſeu ꝓlati tñ in caſib⁹ quib⁹ pōt agē ꝓlat⁹ ſine capitulo. de qb⁹ ſ dixi in. c. edoceri. de reſcrip. ⁊ in. c. vnico. de ſindi. vbi dicit ꝙ monaſteriū dȝ ꝓmouere cām ꝑ ſindicū loquit de honeſtate nō ō neceſſitate vt etiā ibi no. ¶ Ultimo no. ꝙ domeſticus ⁊ cōmenſalis iudicis pōt eſſe aduocatus alterius ꝑtis. nec ex h̄ iudex iudicandus ē ſuſpectus. de quo. j. latius. ¶ In glo. in ꝟ. officiū. no. gl. ⁊ idē no. iij. q. vij. §. tria. ꝟ. ſi xo in glo. illud. ⁊ dic latius ꝙȝ glo. Sunt eñ quedaȝ ꝑſone quib⁹ iudex dȝ ꝓuidere etiā ſi nō petatur vt ſunt pupilli femine perſone debiles. Item hi qui ſua mente cōpotes non ſunt. vel ſi ꝑ potentiaȝ aduerſarij nō valent habere aduocatū dȝ eñ iudex ꝓuidere ne inferioꝛ ꝑſona afficiat potentia aduerſarij. vt in. l. illicitas. §. ne potētiores. ff. de offi. ꝓſi. et ꝑ illū tex. ꝓuidet min⁹ potentib⁹ nedū de aduocato ſed etiā iudex interponit officiū ſuū vt cōpellat alterā ꝑtē ad cauendū ne offendat aliā ꝑtem. ⁊ dicendū vt ibi plenius no. ꝑ Bar. ſed ad ꝓmū ꝓncipale dictū ē tex. in. l. j. i. §. ait ꝓtoꝛ. ff. de poſtu. l. ne qcqȝ. §. circa aduocatos. de offi. ꝓcō. verſat eñ vtilitas publica in cōſulendo ꝓdictis ꝑſonis. facit iiij. di. in. c. facte ſunt aūt leges. reliquis vero perſonis q̄ ꝑñt pecunia ⁊ amicitia inuenire aduocatū

iudex nõ ꝓuidet ſed eoꝝ induſtria dñt ſibi q̃rere.
Sed q̃ro nũq̃d ꝑ p̃dictis pſonis poſſit iudex com-
pellere aduocatũ ad patrocinandũ. Gof. ꝙ ſic. dicĩ
tamẽ ꝙ aduocat⁹ ñ cõpellit̃ pᷓocinari grat̃ ſed dꝫ
iudex ſibi cõſtituere ſalariũ ſm̃ facundiã aduocati
ꝛ pro modo litis ꝛ ↄſuetudinis patrie. vt in. l. j. in
. §. in honorarijs. ff. d̃ va. ꝛ extraoꝛ. cog. Hoſti. dicĩ
ꝙ aut ps petẽs aduocatũ eſt potẽs ad ſoluendum
ꝛ ꝓcedit dictũ Gof. aut eſt impotẽs ꝛ tunc tenet̃ iu
dici obedire etiã ſine ſalario qui ad hoc tenet̃ lege
naturali ꝛ diuina. debet eñ q̃s diligere ꝓximuꝫ ſi
cut ſeipſũ. Mat. xxij. c. de pe. di. ij. c. ꝓrio. nec poſ
ſet alit̃ ſaluari vt ſentit Greg⁹. i omel. ſup Matth.
xxv. c. nã videt̃ hoc caſu aduocatus abſcõdere ta-
lentũ ſibi traditũ a deo. ꝛ q̃ꝗꝫ aduocati ſine ſũptu
nõ ſtudent tñ ſumptus ꝛ ſciẽtia adminiſtrantur a
deo qꝛ omne datũ optimũ a deo eſt Jaco. j. ꝛ. ij. q
j. gratia. ꝛ maxie hoc debẽt facere clerici qui viuũt
de patrimonio ieſu chꝛiſti. ¶ Et no. hoc dictũ. ha-
bes eñ duas ↄcluſiones. pꝛima ꝙ ex cauſis p̃dict̃
põt iudex cõpellere aduocatũ ad patrocinãdũ. ſe-
cunda ꝙ data inopia partis põt cõpelli vt gratis
exhibeat pᷓociniũ. vide ad materiã. c. ſi ſana. xiiij.
q. v. ꝛ puto ꝙ iudex poſſit aduocato iniuſte reſiſtẽ
ti interdicere patrociniũ. ar. l. mori. ff. de pe. ꝛ in
l. j. ff. de offi. pſe. vꝛ. ¶ In glo. ſi. idem ſm̃ Inno. i
illo. c. ex inſinuatione. nõ dicit̃ ꝙ illa exceptio fue-
rit admiſſa. Sꝫ ↄtra glo. ꝛ ↄ̃ tex. op. ꝛ videt̃ ꝙ h̃ ex
ceptio debuit admitti. naꝫ põt iudex recuſari ſi eſt
dñs aduerſe partis. vt in. c. inſinuante. ꝛ. c. cãm d̃
offi. dele. ꝗ idẽ ſi eſt dñs aduocati aduerſe ptis. vt
in. c. inſinuãte. ꝛ. c. cãm p̃dictis. nam aduocat⁹ ha-
bet affectionẽ ad cãm adeo ꝙ etiã in cauſa appella-
tionis nõ põt eſſe teſtis. vt in. c. ſi. d̃ teſti. li. vj. So.
dicit Hoſti. ꝙ nõ eſt tanta ſuſpitio ↄtra iudicẽ ſi ad
uocatus eſt ſibi domeſtic⁹ ſicut cũ pars eſt familia
ris ſuus. nam cã nõ eſt aduocati ſed ptis cũ cõmo-
dum ꝛ incõmodũ ſpectat ad ptem ꝛ non ad aduo-
catũ. ij. q. vj. biduũ. in. ṽ. palã. Item familia magꝭ
intercedit in cauſa ↄfamiliaris q̃ꝫ ꝓ cauſa quaꝫ fa-
miliaris aſſumpſit ꝓmouendã. Concludit tamen
Hoſti. ꝙ ſi aduocatus eſſet verſutus vel malicioſ⁹
ꝛ nimis impꝛobe ꝓmoueret patrociniũ ꝛ aſſiſteret
ſemꝑ iudici tunc cõſiderata pſona iudicis ꝛ aſtucia
aduocati poterit ſuperioꝛ arbitrari an h̃ ſit legitia
cauſa recuſandi. ¶ Scd̃o op. de. c. ſi. iiij. q. iiij. vbi
dicit̃ ꝙ teſtis non eſt ꝓducendus de domo iudicꝭ
ergo nec aduocatus cũ aduocat⁹ atteſtet̃ in iure ꝛ
in facto. So. ſm̃ Hoſti. aut loquimur in teſte facti
cui credit̃ ꝛ habet locũ ↄ̃riũ aut in teſte iuris ꝓut ẽ
aduocatus cui nõ credit̃ niſi inq̃ꝫtũ iuris oñdat. et
ꝓcedit iſte tex. vel ſm̃ eũ vtroqꝫ caſu admittuntur
dicte pſone in ſubſidiũ alꝭ nõ. ꝛ no. h̃ dictũ. Ego i
teſte aiaduerterẽ vtꝝ iudex habeat aliquã affectio
nem ad cãm. puta qꝛ ꝓcedit ex officio. ꝛ tũc nõ dñt
admitti teſtes de familia ſua ſaltẽ vt faciãt plenã ꝓ
bationẽ alꝭ iudex defacili poſſet cõdemnare quẽ-
cunqꝫ. aut ſi habet affectioneꝫ ad cauſam. ꝛ ꝓcedit
dictum Hoſti. ¶ Ultimo querit̃ q̃d ſi aduocatus
eſt dñs iudicis. ſentit Hoſti. ꝙ poſſet tunc recuſari

iudex. qꝛ facili⁹ cõmouet̃ iudex ad petitõnẽ ſui dñi
q̃ꝫ dñs ad petitionẽ ſubiecti. ar. l. c. viſis. xvj. q. ij.

Iudicis officiũ.

Breue ẽ ꝛ ꝑ alia ṽba põt ſic ſũmari. In officio iudicis qd̃ pᷓnci-
paliter loco actionis ꝓponit̃ fit litis ↄteſtatio. ſec⁹
ſi nõ pᷓncipaliter. vel ꝑ alia verba ſic. Cũ imploꝛat̃
officiũ nobile fit litis ↄteſtatio ſecus in mercẽnario
pᷓmo ponit vnũ dictũ cũ exemplo. ſcd̃o aliud ibi vt̃
añ. ¶ No. pᷓmo ꝙ officiuꝫ iudicis q̃nqꝫ ponitur ꝓ
actõne. ex quo infert̃ ꝙ ipm̃ officiũ nõ ẽ ꝓpꝛie idem
qd̃ actio. nã actio cõpetit pti. ꝛ ẽ ius pſequẽdi in iu
dicio qd̃ ſibi debet̃. inſti. de acti. in pᷓn. no. glo. i. c.
dilecti. d̃ iudi. ſꝫ officiũ nõ cõpetit pti ſed iudici. nec
p̃ſuꝑponit aliquã obligatõnẽ. vñ vt dicĩ Bar. poſt
antiquos in. l. j. ff. de iuriſdi. om. iudi. officiũ nõ ẽ
idem qd̃ actio. ſed hꝫ ſilitudinẽ cũ actione qꝛ ꝓcedi
tur in cã ſicut ꝓcedit̃ actione intentata tñ aduerte-
re debet libellans. nã ſi cõpetit ſibi actio dꝫ narra-
re ea que ↄcludũt ptem ſibi obligatã. ſed in officio
iudicis extraoꝛdinario dꝫ concludere ꝙ iudex põt
ſeu debet facere. ꝛ intellige de officio iudicis extra
oꝛdinario vt q̃ñ imploꝛat̃ reſtitutio in integrũ. ſec⁹
in officio iudicis latiſſimo qd̃ põt cõcurrere cũ qua
libet actiõe. vt d. l. j. no. Jo. an. ſ. ti. pri. c. cõquerẽ
te. hinc dixit Spe. in ti. de ſen. execu. §. breuiter. ṽ.
ſi queras. ꝙ executio ſñie põt fieri officio iudicis li
cet cõpetat actio. ſ. in actũ. l. actoꝛi. C. de iureiur. et
h̃ no. Scd̃o no. duas regulas ex tex. Prima ꝙ i of
ficio iudicis pᷓncipaliter intentato requirit̃ litis con
teſtatio. Secũda ꝙ in officio imploꝛãdo incident̃ ñ
eſt neceſſe litẽ cõteſtari. Itẽ ꝙ officiũ iudicis p̃t in-
cidenter imploꝛari añ ingreſſum litis. ꝛ poſt. i. añ
litis ↄteſ. ꝛ poſt. exempla videbis in glo. ¶ In gl.
pᷓma ibi circa rem petitã. no. glo. ꝙ ea q̃ accidũt cir
ca rem petitã pendente iudicio veniũt officio iudi
cis licet in libello non ſunt petita. ſecus ſi accedunt
añ iudiciũ. nam tunc niſi petant̃ in libello non po-
teſt iudex de his ad ſñiam ducere. pone exemplũ
vendicaui ancillã que peperit iudicio cepto. poſſũ
eñ imploꝛare officiũ iudicis vt etiã ſuꝑ fetu ꝓnũ-
ciet. ſecus ſi peperiſſet añ iudiciũ. Et aduerte. quia
glo. ponit multa exempla in quib⁹ poſtulat̃ iudi-
cis officiũ. ſed ñ loquit̃ oꝛdinate. Uñ ad declaratõ
nem totius materie p̃mittendũ cõcluſiue ẽ quotu-
plex ſit iudicis officiũ. de quo inſti. d̃ acti. in. §. pe.
et in. l. iiij. C. depoſi. nam aliqui dixerunt ꝙ eſt tri-
plex. de quo ꝑ Azo. in ſũma eo. ti. ꝛ ꝑ Spe. e. ti. i. §.
j. vbi plene videas ꝑ Bar. in d. l. j. ff. de iuriſ. om.
iudi. Q̃nqꝫ dicit̃ ꝙ quoddã ẽ officium iudicis ꝑ ſe
ſtans ñ deſeruiens alicui qd̃ exercet̃. Q̃nqꝫ ex me-
ro iudicis facto vt cũ iudex ꝓcedit inq̃rẽdo. Q̃n-
qꝫ ad inſtantiã ptis vt cũ petit̃ reſtitutio in integrũ
vel imploꝛat q̃s officiũ iudicis cõtra validitatem
aduerſarij. vt in. c. niſi cum pꝛidem. ꝛ. c. ſane. d̃ re-
nun. ꝛ illud appellat̃ officiũ nobile. Quoddã eſt of
ficiũ ꝑ ſe nõ ſtãs ſed actioni deſeruiẽs. vt qꝛ iudex
mouet̃ ad actionẽ ꝓpoſitã ꝑ partẽ. ꝛ illud appellat̃
mercẽnariũ. qꝛ deſeruit actioni ſicut mercẽnarius
deſeruit dño. Pꝛimũ. ſ. officiũ nobile q̃nqꝫ implo-

raꝫ ꝑncipaliter loco actionis indeficientis. exem-
plū in reſtitutione in integruꝫ. Quādoq̧ vero implo-
ratur incidenter. vtputa cū imploraꝫ ſup aliquo li
te pendente. Exemplū in glo. vel cū imploraꝫ non
ꝓpter ſe ſed ꝓpter aliud vt cuꝫ poſtulaꝫ aduocatꝰ
Idem cū poſtulaꝫ non ꝓpter ſe. ſed rōne alterius
rei habende. vt in. l. j. C. vt in poſ. lega. vt cū petiꝫ
mitti in poſſeſſionē rei legate ꝓpter cōtumaciā he
redis. ⁊ ita in ſilibus. An aūt indiſtincte requiraꝫ
litis ꝯteſ. ⁊ libelli oblatio cū imploraꝫ iudicis offici
um. cōclude ꝙ ſi petiꝫ ꝯtra certā ꝑſonā. ⁊ exigitur
plena cāe cognitio. tunc requiriꝫ libellus ⁊ litis cō
teſ. vt h. ⁊ in. l. papinianus. §. vltimo. ff. de mino.
Aut poſtulaꝫ nō ꝯtra certā ꝑſonā. ⁊ nō exigiꝫ cōte-
ſtatio. q̇ nō ē cuꝫ quo lis ꝯteſtari debebit in auc. ſi
omēs. C. vt ſe ab here. abſti. Si eñ minor petit re-
ſtitutioneꝫ aduerſus aditionē hereditat nō agit ꝯ
certā ꝑſonā. vocari tñ dñt creditores ꝓ eoꝝ intereſ
ſe. ⁊ ſi nemo cōparet nihilominꝰ dꝫ ꝓcedi in cā. dicꝫ
tñ ibi Bal. ꝙ ſi creditores cōparēt dꝫ cū eis fieri li
tis ꝯteſt. ar. eoꝝ que no. glo. in. c. ꝑ venerabileꝫ q̇
fi. ſint legi. nam ſi agiꝫ de cōiugio pōt ꝓcedi li. nō
ꝯteſ. ꝯtra abſentē tñ ſi pars cōparet fit cōteſtatio. ⁊
videꝫ dictū ſatis no. Quādoq̧ imploraꝫ officiū. ⁊ non
exigiꝫ cauſe cognitio. nec imploraꝫ ꝯtra certā per-
ſonā. ⁊ tunc nō exigiꝫ libellus neq̧ cōteſtatio vt ſi
petiꝫ tutor pupillo. l. ſcire oportet. ff. de excu. tu.
Et multa in hoc poſſent dici. ſed vide plenius i lo-
cis ꝑalle. pōt eñ dari hec regula breuis ꝙ vbi offi-
ciū iudicis imploraꝫ ꝑncipaliter ⁊ ꝯtra certam ꝑſo
nam. ⁊ requiriꝫ plenarie cāe cognitio dꝫ dari libel-
lus. ⁊ fieri litis ꝯteſta. ſi aūt imploraꝫ incidēter nō
fit litis ꝯteſt. ⁊ pone exemplū vt in glo. fi. ⁊ multis
modis pōt implorari incidenter. vt colligiꝫ ex glo.
et melius ꝑ Bar. in. d. l. j. ¶ In glo. ij. ibi nō ꝑpe-
tuatur ꝑ litis ꝯteſtationē. no. gl. ⁊ idem repetit. ſ.
ꝓpe finē. ⁊ ſenſus gl. ē ꝙ ꝑ litis ꝯteſtationē non cō-
petit maius tempꝰ ad implorandū iudicis officiū
q̄ prius cōpetebat. Exemplū in reſtitutione in in-
tegrū que debet peti. j. q̄drienniū. vt in. c. j. ⁊. ij. de
in inte. reſti. li. vj. ⁊. l. petendi. et. l. fi. C. de temp.
in inte. reſti. ſecꝰ aūt ē in alijs actionibꝰ. nam actio
tꝑalis ꝑpetuaꝫ ꝑ litē ꝯteſ. de quo dicēdū. vt habeꝫ
in. l. fi. C. de ꝑſcrip. xxx. vel. xl. an. ¶ In eadē glo.
ibi ſed ꝯtra videꝫ no. bñ iſtā ꝑticulā glo. vſq̧ ad ꝟ.
itē ē arg. nā quotidie allegaꝫ. ⁊ effectus cōſiſtit i h
ꝙ aut imploraꝫ iudicis officiū ꝑncipaliter ꝯtra cer-
tam perſonā. ⁊ nō pōt ꝓcedi lite nō conteſtata ſ; da
ta ꝯtumacia ꝑtis ꝯtra quā imploratur dꝫ ꝓcedi ad
miſſionē ex ꝑmo ⁊ ſcdo decreto vl ad excōicatiōeꝫ
vel ad alia remedia quemadmodū cum actione in
tentata reus eſt contumax. aut imploratur contra
incertam perſonam. vt cum minor petit ſe reſtitui
aduerſus hereditatem aditam. ⁊ tunc non eſt ne-
ceſſe ꝙ fiat conteſtatio. quia non eſt cum quo fiet.
Et aduerte quia glo. dicit ꝙ etiam ſi creditores ap
parerent non eſt fienda cum eis litis conteſ. q̄a ni-
hil ab eis petitur. ⁊ ſic cum glo. tranſeunt Jo. an. ⁊
do. An. ſed vt dixi Bal. tenet oppoſitum in dicta
auc. ſi omnes. ⁊ illa opi. videtur verior. nam licet

non petatur aliquid a creditoribus tamen ex quo
imploratur illud officium quod poteſt tendere in
preiudiciū creditorum. ⁊ creditores ſe offerunt in
iudicio ⁊ contradicunt debet cum eis fieri litis cō
teſtatio. ⁊ ſatis videtur de mente Bar. in. l. ne q̄c
quid. in. §. vbi decretū. ff. de offi. ꝓcon. vbi gene
raliter poniꝫ an ⁊ q̄ñ ſit dandus libellus cū implo
raꝫ iudicis officiū. Butri. tñ quem ſequūꝫ Bar. ⁊
Bal. i. d. auc. ſi oēs. ⁊ in auc. qui ſemel. C. quō et
q̄ñ iu. ponebat hanc regulam ꝑ tex. illius auc. ꝙ
vbi nō eſt ꝓuiſum de remedio remiſſionis pōt ꝓ
cedi lite non conteſ. ⁊ hanc dicebat rationem eſſe
decidendi in illa auc. ſi omnes. ⁊ hanc regulam fir
mant legiſte qualitercunq̧ agatur in iudicio. vñ
cum minor petit ſe reſtitui aduerſus aditam here-
ditatem non poteſt ibi procedi ad miſſionem ex ꝑ
mo decreto. Idem eſſet ſm hanc regulam quan-
do quis petit reſtitui aduerſus ſententiam quod
tenuit Odo. ſed hanc regulam ſemper impugna
uit do. An. per. c. tuę. j. vt lit. non conteſt. vbi di
citur ꝙ ſi non poteſt ꝓcedi ad miſſionem debet reꝰ
excōicari. ⁊ ſic non ꝓcedaꝫ lit. nō cōteſt. ⁊ ad illaꝫ
auc. ſi omnes rñdet ꝙ ibi non erat iudiciū cōtradi
ctorū. quia nihil petebaꝫ a creditoribus. nec ipſi
voluerunt cōparere. ideo ſine cōteſtatione ibi ꝓce
ditur. ¶ Conclude ergo breuiter vltra predicta ꝙ
aut officiū iudicis imploratur incidenter. ⁊ nō eſt
neceſſaria lit. conteſt. nec libellus. aut imploratur
ꝑncipaliter. ⁊ tunc aut ſuper iam liquido ita ꝙ nō
eſt neceſſaria cauſe cognitio. ⁊ nō debet fieri lit. cō-
teſt. Exemplū cum filius petit alimenta a patre vel
econtra. debet eñ de plano ꝓcedi. vt in. l. nec quic
q̄. §. de plano. ff. de offi. ꝓcon. vel cum petitur exe
cutio ſententie a iudice qui iudicauit. aut petitur
ſuper non liquido. ⁊ tunc aut aduerſarius eſt cer-
tus ⁊ ꝑſens. ⁊ debet fieri conteſtatio ⁊ libellus of-
ferri. Exemplū cum petitur reſtitutio in integrum
aduerſus contractū. ⁊ de hoc eſt tex. h. Aut aduer-
ſarius eſt abſens. ⁊ certus. ⁊ tūc ſi aliquid petitur
dari vel fieri in ꝑiudiciū partis vel a parte debet fi-
eri conteſtatio. vt h in glo. aut non petitur aliquid
dari vel fieri. Exempluꝫ cum minor vult abſtinere
ab hereditate adita. ⁊ poteſt ꝓcedi lit. non conteſt.
vt in. d. auc. ſi omnes. idem cum aduerſarius ē in-
certus. vt in. d. auc. quando aūt competat iudicis
officium. vide qd dico in. c. ſepe. de reſti. ſpo. plene
per legiſtas in. l. vnica. C. de condi. ex lege. ⁊ ꝑ Cy.
in. l. ex placito. C. de re. ꝑmu. ⁊ dic breuiter ꝙ cum
verba legis referunꝫ ad iudicem cōpetit ipſius iu-
dicis officium. ad h glo. iuncto tex. in. l. ſi ſoror. C.
de colla.

¶ De maioritate ⁊ obedientia. Rbica.

¶ Quia miniſtroꝝ ⁊ iudicū de quibꝰ ſupra viſum
eſt alij ſunt maiores alij minores. nec aliter poſſit
eccleſia vniuerſalis ſeu ſtatus vniuerſi conſiſtere.
de quo vide pulchrum tex. in. c. ad hec. lxxxix. di.
ideo cōpetenti ordine h ſumiꝫ de ipoꝝ maioritate
et obedientia impendenda.